

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தங்களுக்குள் ஆன்மீக சகோதர சகோதரர்களாக இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த அன்புடன் இருக்க வேண்டும், நீங்கள் அன்பு நிறைந்த (ஞான) கங்கைகளாக ஆகிவிடுங்கள், ஒருபொழுதும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது.

கேள்வி: ஆன்மீக தந்தைக்கு எந்த குழந்தைகள் மிகவும் பிரியமானவர்களாக இருக்கின்றனர்?

பதில்: 1) யார் ஸ்ரீமத் மூலமாக முழு உலகிற்கும் நன்மை செய்து கொண்டிருக்கின்றனரோ 2) யார் மலர்களாக ஆகியிருக்கின்றனரோ, ஒருபொழுதும் முள்ளாகி யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்காமல் இருக்கின்றனரோ, தங்களுக்குள் மிக மிக அன்பாக இருக்கின்றனரோ, ஒருபொழுதும் கோபித்துக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றனரோ - இப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் தந்தைக்கு மிக மிக பிரியமானவர்களாக இருக்கின்றனர். யார் தேக அபிமானத்தில் வந்து தங்களுக்குள் சண்டையிடுகின்றனரோ, உப்புத் தண்ணீராக இருக்கின்றனரோ அவர்கள் தந்தையின் மரியாதையை கெடுக்கின்றனர். அவர்கள் தந்தையின் புகழுக்கு கேடு விளைவிப்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.

ஓம் சாந்தி. எவ்வாறு இப்பொழுது ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை பிரியமானவராக இருக்கின்றாரோ அதே போன்று ஆன்மீக தந்தைக்கு ஆன்மீகக் குழந்தைகளும் பிரியமானவர்களாக இருக்கின்றனர். ஏனெனில் ஸ்ரீமத் மூலமாக முழு உலகிற்கும் நன்மை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர், நன்மை செய்பவர்கள் அனைவரும் பிரியமானவர்களாக இருக்கின்றனர். நீங்களும் தங்களுக்குள் சகோதர-சகோதரர்களாக இருக்கிறீர்கள் எனவே நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் பிரியமானவர்களாகத் தான் இருப்பீர்கள். எந்த அளவிற்கு தந்தையின் குழந்தைகள் தங்களுக்குள் அன்பானவர்களாக இருப்பார்களோ அந்த அளவிற்கு வெளியில் உள்ளவர்களிடம் அன்பு இருக்காது. நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த அன்புடன் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை சகோதர சகோதரர்கள் இங்கேயே சண்டையிட்டுக் கொண்டால் அல்லது அன்புடன் நடந்து கொள்ளவில்லையானால் அவர்கள் சகோதரர்களே அல்ல. உங்களுக்குள் அன்பு இருக்க வேண்டும். தந்தைக்கும் ஆத்மாவின் மீது அன்பு இருக்கிறது அல்லவா! ஆக ஆத்மாக்களும் தங்களுக்குள் மிகுந்த அன்புடன் இருக்க வேண்டும். சத்யுகத்தில் அனைத்து ஆத்மாக்களும் ஒருவருக்கொருவர் பிரியமானவர்களாக இருப்பர். ஏனெனில் சரீர அபிமானம் துண்டிக்கப்பட்டு இருக்கும். சகோதர சகோதரர்களாகிய நீங்கள் ஒரு தந்தையின் நினைவின் மூலம் முழு உலகிற்கும் நன்மை செய்கிறீர்கள். தனக்கும் நன்மை செய்து கொள்கிறீர்கள் எனில் சகோதரர்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். அதனால் தான் தந்தை தேக அபிமானத்திலிருந்து ஆத்ம அபிமானிகளாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். அந்த லௌகீக சகோதரர்கள் செல்வத்திற்காக, பங்குக்காக தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்கின்றனர். இங்கு சண்டையிடுவதற்கான விசயம் கிடையாது. ஒவ்வொருவரும் நேரடி தொடர்பு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது எல்லையற்ற விசயமாகும். யோக பலத்தின் மூலம் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். லௌகீக தந்தையிடமிருந்து ஸ்தூல ஆஸ்தி அடைகிறீர்கள். இங்கு ஆன்மீகத் தந்தையிடமிருந்து ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீக ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் நேரடியாக தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். எந்த அளவிற்கு தனிப்பட்ட முறையில் தந்தையை நினைவு செய்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு ஆஸ்தி கிடைக்கும். தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்வதை தந்தை பார்த்தால் இவர்கள் அனாதைகளா என்ன? என்று கேட்பார். ஆன்மீக சகோதரர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. ஒருவேளை சகோதரர்களாக ஆன பின்பும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டால், அன்பாக இல்லையெனில் இராவணனுடையவர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். அவர்கள் அனைவரும் அசுர குழந்தைகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். பிறகு தெய்வீகக் குழந்தைகளுக்கும் அசுர குழந்தைகளுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இருக்காது. ஏனெனில் தேக அபிமானமுடையவர்களாக சண்டையிட்டுக் கொள்கின்றனர். ஆத்மா ஆத்மாவுடன் சண்டையிட்டுக் கொள்வது கிடையாது. அதனால் தான் தந்தை கூறுகின்றார் - இனிமையிலும் இனிய குழந்தைகளே! தங்களுக்குள் உப்புத் தண்ணீர் போன்று இருக்காதீர்கள். அவ்வாறு இருப்பதால் தான் புரிய வைக்கின்றார். பிறகு தந்தை கூறுவார் - இவர் தேக அபிமானத்தில் உள்ள குழந்தை, இராவணனின் குழந்தை, என்னுடையவர் அல்ல. ஏனெனில் தங்களுக்குள் உப்பு நீராக இருக்கிறார். நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு இனிமையான பால் போன்று இருப்பீர்கள். இந்த சமயத்தில் ஆத்ம அபிமானியாகி இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை தங்களுக்குள் ஒன்றாக சேர்ந்து இருக்கவில்லையெனில் அந்த நேரத்தில் இராவண வம்சம்

ஆகிவிட்டதாக புரிந்து கொள்ளுங்கள். தங்களுக்குள் உப்பு நீராக ஆவதன் மூலம் தந்தையின் மரியாதையை கெடுத்து விடுவீர்கள். ஈஸ்வரிய குழந்தை என்று கூறிக் கொள்ளலாம், ஆனால் அசுர குணங்கள் இருந்தால் தேக அபிமானத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்று பொருளாகும். ஆத்ம அபிமானியிடம் ஈஸ்வரிய குணங்கள் இருக்கும். இங்கு நீங்கள் ஈஸ்வரிய குணங்களை தாரணை செய்யும் பொழுது தான் தந்தை கூடவே அழைத்துச் செல்வார். பிறகு அதே சமஸ்காரங்களை கூடவே எடுத்துச் செல்வீர்கள். இந்த குழந்தை தேக அபிமானத்தில் வந்து உப்பு நீராக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தந்தைக்கு தெரிய வருகிறது என்றால். அவர் தன்னை ஈஸ்வரிய குழந்தை என்று கூறிக் கொள்ள முடியாது. தனக்குள் எவ்வளவு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர்! மாயைக்கு வசமாகி விடுகின்றனர். தங்களுக்குள் உப்பு நீராக (கருத்து வேறுபாடு) ஆகி விடுகின்றனர். உண்மையில் முழு உலகமும் உப்பு நீராக இருக்கிறது. ஆனால் ஈஸ்வரிய குழந்தைகளும் உப்பு நீராக இருந்தால் பிறகு என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? அப்படிப்பட்டவர்கள் தந்தையின் பெயரை கெடுக்கின்றனர். தந்தையின் பெயர் கெடுப்பவர்கள், உப்பு நீராக இருப்பவர்கள் ஆஸ்தி அடைய முடியாது. அவர்களை நாஸ்திக்கர்கள் என்றும் கூறலாம். ஆஸ்திக்கர்களாக ஆகக் கூடிய குழந்தைகள் ஒருபொழுதும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளமாட்டார்கள். நீங்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. அன்பாக இருப்பதற்கு இங்கேயே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு 21 பிறவிகளுக்கு தங்களுக்குள் அன்பாக இருப்பீர்கள். தந்தையின் குழந்தை என்று கூறிக் கொண்ட பிறகு சகோதர-சகோதரர் ஆகவில்லையெனில் அவர்கள் அசுர குழந்தைகள் என்று தான் கூற முடியும். குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைப்பதற்காக தந்தை முரளி நடத்துகின்றார். ஆனால் தேக அபிமானத்தின் காரணத்தினால் பாபா எனக்குத் தான் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரிவது கிடையாது. மாயை மிகவும் வேகமாக இருக்கிறது. சண்டெலி கடிப்பது தெரிவது கிடையாது அல்லவா! மாயையும் மிக இனிமையாக ஊதிய பிறகு கடித்து விடுகிறது. தெரிவதும் கிடையாது. தங்களுக்குள் கோபித்துக் கொள்வது அசுர வம்சத்தினரின் காரியமாகும். பல சென்டர்களில் உப்பு நீர் போன்று இருக்கின்றனர். இப்பொழுது யாரும் முழுமையாக (குறையற்றவராக) ஆகவில்லை, மாயை யுத்தம் செய்து கொண்டே இருக்கிறது. மாயை முகத்தை திருப்பி விடுவதும் தெரிவது கிடையாது. நாம் நமக்குள் அன்பாக இருக்கிறோமா? இல்லையா? என்று தனது மனதைக் கேளுங்கள். அன்புக் கடலின் குழந்தைகளாக இருக்கிறீர்கள், ஆகையால் அன்பு கங்கைகளாக ஆக வேண்டும். சண்டையிடுவது, தவறாக-தலைகீழாக பேசுவது, இதை விட பேசாமல் இருப்பது நல்லது. தீயவைகளை கேட்காதீர்கள் ஒருவேளை யாரிடமாவது கோபம் துளியளவு இருந்தாலும் அவர்கள் அன்பாக இருக்க முடியாது. அதனால் தான் தினமும் தனது வரவு செலவு கணக்கு பாருங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். அசுர நடத்தை மாறவேயில்லையெனில் பிறகு என்ன முடிவு கிடைக்கும்? என்ன பதவி அடைவர்? எந்த சேவையும் செய்யவில்லையெனில் பிறகு என்ன நிலை அடைவீர்கள்? என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். பதவி குறைந்து விடும். அனைவருக்கும் சாட்சாத்தாரம் ஏற்பட்டே ஆகும். உங்களுக்கும் தனது படிப்பின் பலனுடைய சாட்சாத்தாரம் ஏற்படும். சாட்சாத்தார் ஆன பின்பு தான் நீங்கள் மாற்றம் அடைவீர்கள், அதன் பிறகு நீங்கள் புது உலகிற்கு வந்து விடுவீர்கள். யார் யார்? எத்தனை மதிப்பெண்களில் தேர்ச்சி பெறுவர்? என்பது போன்ற அனைத்தும் கடைசியில் சாட்சாத்தாரம் ஆகிவிடும். பிறகு பாபா கூறுவதை நான் கேட்கவில்லையே என்று அழ வேண்டியிருக்கும், கதற வேண்டியிருக்கும், தண்டனை அடைய வேண்டியிருக்கும். எந்த அசுர குணங்களும் இருக்கக் கூடாது என்று பாபா அடிக்கடி புரிய வைத்திருக்கின்றார். யாரிடத்தில் தெய்வீக குணங்கள் உள்ளனவோ அவர்கள் இவ்வாறு மற்றவர்களையும் தன்னைப் போன்று ஆக்க வேண்டும். தந்தையை நினைவு செய்வது மிகவும் எளிது, அல்லா மற்றும் ஆஸ்தி. அல்லா என்றால் தந்தை, ஆஸ்தி என்றால் இராஜ்யம். ஆக குழந்தைகளிடம் போதை இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை தங்களுக்குள் உப்பு நீராக இருந்தீர்கள் எனில் பிறகு ஈஸ்வரிய குடும்பம் என்று எப்படி புரிந்து கொள்வது? இவர் அசுர குடும்பத்தினர் என்று பாபா புரிந்து கொள்வார். மாயை இவரது மூக்கை பிடித்து விட்டது. அவருக்கு இது தெரிவதும் கிடையாது, முழு மனநிலையையும் கெடுத்துக் கொள்கின்றனர், பதவி குறைந்து விடும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அவருக்கு அன்பாக புரிய வைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும், அன்பான திருஷ்டி வைக்க வேண்டும். தந்தை அன்புக் கடலானவர் ஆகவே குழந்தைகளையும் கவர்ந்திழுக்கின்றார் அல்லவா! ஆக நீங்களும் அன்புக் கடலாக ஆக வேண்டும்.

தந்தை குழந்தைகளுக்கு மிக அன்பாக புரிய வைக்கின்றார், நல்ல வழி கொடுக்கின்றார். ஈஸ்வரிய வழி கிடைப்பதன் மூலம் நீங்கள் மலர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். அனைத்து குணங்களையும் உங்களுக்கு கொடுக்கின்றார். தேவதைகளிடம் அன்பு இருக்கிறது அல்லவா! ஆக அப்படிப்பட்ட மன நிலையை

நீங்கள் இங்கேயே உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நேரத்தில் உங்களிடம் ஞானம் இருக்கிறது, தேவதைகளாக ஆகிவிட்டால் ஞானம் இருக்காது. அங்கு தெய்வீக அன்பு மட்டுமே இருக்கும். ஆக குழந்தைகள் இப்பொழுது தெய்வீக குணங்களையும் தாரணை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் பூஜ்ய நிலை அடைவதற்கான முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது சங்கமத்தில் இருக்கிறீர்கள். தந்தையும் பாரதத்தில் தான் வருகின்றார், சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் அவர் யார்? எப்பொழுது? எப்படி வருகின்றார்? என்ன செய்கின்றார்? என்பதை அறியவில்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்களும் வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி அறிந்திருக்கிறீர்கள், யார் அறியவில்லையோ அவர்கள் யாருக்கும் புரிய வைக்கவும் முடியாது, பிறகு பதவி குறைந்து விடும். பள்ளியில் படிப்பவர்களில் சிலரது நடத்தை கெட்டதாக இருக்கும், சிலரது நடத்தை சதா நல்லதாக இருக்கும். சிலர் ஆஜராவர், சிலர் ஆஜராகாமல் இருப்பர். யார் சதா தந்தையை நினைவு செய்கின்றார்களோ, சுயதரிசன சக்கரத்தை சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் இங்கு ஆஜராகி இருக்கின்றனர் என்று பொருள். எழுந்தாலும், அமர்ந்தாலும் தன்னை சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று புரிந்து கொள்ளுமாறு தந்தை கூறுகின்றார். மற்றது விட்டால் ஆஜராகாமல் ஆகிவிடுவீர்கள். எப்பொழுது சதா ஆஜராக இருப்பீர்களோ அப்பொழுது தான் உயர்ந்த பதவி அடைவீர்கள், மற்றது விட்டால் குறைந்த பதவி அடைவீர்கள். இப்பொழுது நேரம் இருக்கிறது என்பதை தந்தை அறிவார். உயர்ந்த பதவி அடைபவர்களின் புத்தியில் இந்த சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும். சிவபாபாவின் நினைவு இருக்க வேண்டும், வாயில் ஞான அமிர்தம் இருக்கும் பொழுது உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிய வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஒருவேளை எந்த பொருளின் மீதாவது அன்பு இருந்தால் கடைசி காலத்தில் அது நினைவிற்கு வந்து கொண்டே இருக்கும். சாப்பிடுவதில் பேராசை இருந்தால் இறக்கும் நேரத்தில் இது சாப்பிட வேண்டும் என்று அந்த பொருள் நினைவிற்கு வந்து கொண்டே இருக்கும். பிறகு பதவி குறைந்து விடும். சுயதரிசன சக்கரதாரியாகி இறந்து விடுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார், வேறு எதுவும் நினைவிற்கு வரக் கூடாது. எந்த சம்மந்தமும் இன்றி ஆத்மா வந்தது, அதே போன்று செல்ல வேண்டும். பேராசையும் குறைந்தது கிடையாது. பேராசை இருந்தால் கடைசி நேரத்தில் அதுவே நினைவிற்கு வந்து கொண்டே இருக்கும். கிடைக்கவில்லையெனில் அதே ஆசையுடன் இறந்து விடுவர். ஆகையால் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் பேராசை போன்றவைகள் இருக்கவே கூடாது. தந்தை பலவாறு புரிய வைத்தாலும் புரிந்து கொள்பவர்கள் தான் புரிந்து கொள்வர். பாபா, ஆஹா பாபா என்று பாபாவின் நினைவை மார்பில் (மனதில்) எழுதிக் கொள்ளுங்கள். பாபா, பாபா என்று வாயில் கூறவும் வேண்டாம். உள்ளுக்குள் நினைவு இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். தந்தையின் நினைவில் கர்மாத்த நிலையில் இந்த சரீரம் விட வேண்டும், அப்பொழுது தான் உயர்ந்த பதவி அடைய முடியும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, காணாமல் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு, தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) அன்பு நிறைந்த கங்கைகளாக ஆக வேண்டும். அனைவர் மீதும் அன்பான பார்வை வைக்க வேண்டும். ஒருபொழுதும் வாயால் தலைகீழான வார்த்தைகள் பேசக் கூடாது.
- 2) எந்த பொருளின் மீதும் பேராசை வைக்கக் கூடாது. சுயதரிசன சக்கரதாரியாக இருக்க வேண்டும். கடைசி நேரத்தில் எந்த நினைவும் வராத அளவிற்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

மாதேஸ்வரியின் இனிய மகாவாக்கியம்:

இந்த சங்கம நேரத்தில் நடைமுறையில் (Practical) மகாபாரதம்

திரும்பவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது

கௌரவர்கள் மற்றும் பாண்டவர்கள் தங்களுக்குள் குருஷேத்திரத்தில் யுத்தம் செய்தனர் என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் பாண்டவர்களுக்கு கட்டளையிடுபவராக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருந்ததாகவும் காண்பிக்கின்றனர். ஆக எந்தப் பக்கம் சுயம் சிருஷ்டி கர்த்தா இருக்கின்றாரோ அங்கு அவசியம் வெற்றி கிடைக்கும். அனைத்து விசயங்களையும் ஒன்றாக்கி விட்டதைப் பாருங்கள். சிருஷ்டி கர்த்தா கிருஷ்ணர் அல்ல என்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிருஷ்டி கர்த்தா பரம் ஆத்மா ஆவார், கிருஷ்ணர் சத்யுகத்தின் முதல் தேவதை ஆவார். அவரை பகவான் என்று கூற முடியாது. ஆக பாண்டவர்களின் சாரதியாக பரமாத்மா இருந்தாரே தவிர கிருஷ்ணர் அல்ல. இப்பொழுது பரமாத்மா குழந்தைகளாகிய நமக்கு

ஒருபொழுதும் இம்சையை கற்றுக் கொடுக்க முடியாது, பாண்டவர்களும் இம்சைக்கான யுத்தம் செய்து சுயராஜ்யத்தை அடைந்தனர். இந்த உலகம் கர்மஷேத்திரம் ஆகும். இதில் மனிதர்கள் எப்படிப்பட்ட செயல்கள் என்ற விதையை விதைக்கின்றனரோ அவ்வாறு நல்ல அல்லது கெட்ட பலனை அடைகின்றனர். இந்த கர்மஷேத்திரத்தில் பாண்டவர்கள் அதாவது பாரத மாதா, சக்திகளின் அவதாரங்களும் இருக்கின்றனர். பரமாத்மா வருவதும் பாரத கண்டத்தில் தான், அதனால் தான் பாரத கண்டம் அழிவற்ற கண்டம் என்று கூறப்படுகிறது. பரமாத்மாவின் அவதாரம் குறிப்பாக பாரத கண்டத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஏனெனில் அதர்மம் அதிகரிப்பதும் பாரத கண்டத்திலிருந்து தான் ஆரம்பமாகிறது. இங்கு தான் பரமாத்மா யோக பலத்தின் மூலம் கௌரவ இராஜ்யத்தை அழித்து பாண்டவர்களின் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்திருக்கின்றார். ஆக பரமாத்மா வந்து தர்மத்தின் இராஜ்யம் ஸ்தாபனை செய்திருக்கின்றார், ஆனால் பாரதவாசிகள் தங்களது மேன்மையான தூய்மையான தர்மம் மற்றும் சிரேஷ்ட கர்மத்தை மறந்து தன்னை இந்து என்று கூறிக் கொள்கின்றனர். தங்களது தர்மத்தை அறியாமல் மற்ற தர்மங்களில் சேர்ந்து விட்டனர். தேவதைகளின் பெயரை வைத்துக் கொள்கின்றனர் - இராதா சுவாமி, ஆரியசமாமம், பிரம்ம சமாமம், சிதாகாசி மடம் போன்றவைகள் வெளிப்பட்டு விட்டன. பொருளை புரிந்து கொள்ளாமல் பெயர் மட்டும் வைத்துக் கொள்கின்றனர். தன்னை இராதா சுவாமி என்று கூறிக் கொள்கின்றனர் எனில் உண்மையில் இராதா அவர்களுடன் இப்பொழுது கிடையாது. இராதையின் சுவாமி அதாவது சிருஷ்டி கர்த்தா பரமாத்மாவைத் தவிர எந்த மனித ஆத்மாவும் இருக்க முடியாது என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்களுடையது பொய்யான ஞானமாகும், தன்னை ஆரியர் என்று கூறிக் கொள்கின்றனர், ஆரிய என்று தூய்மையை கூறப்படுகின்றன. ஆக அனைவரையும் விட தூய்மையானவர்கள் தேவி தேவதைகள், இவர்களைப் போன்று தூய்மையானவர்கள் இந்த கலியுகத்தில் யாரும் கிடையாது. இப்பொழுது தூய நடத்தைகளுடன் கிடையாது, பட்டம் மட்டும் வைத்துக் கொள்கின்றனர். இது அழகு கிடையாது. பிறகு பிரம்ம சமாமம் என்று கூறுகின்றனர். பிரம்மம் என்பது அகண்ட ஒளித் தத்துவம் ஆகும். அங்கு நிராகார ஆத்மாக்கள் வசிக்கின்றன. ஆக ஆத்மாக்களின் சமாமத்தை பிரம்ம சமாமம் என்று கூற முடியும். இது சாகார உலகமாகும், ஆக இதை எவ்வாறு பிரம்ம சமாமம் என்று கூற முடியும்? மற்றபடி சிதா காசியாக முழு மனித ஆத்மாக்களும் இருக்கின்றனர், அவர்கள் இந்த ஆகாய தத்துவத்தில் வாசிக்கின்றனர். இந்த ஆகாய தத்துவத்தில் அனைத்து மனிதர்களாகிய நாம் வாசம் செய்கிறோம், ஆகையால் அனைவரும் சிதா காசி ஆகிவிடுகின்றனர். பிறகு அவர்கள் குறிப்பாக சிதா காசி மடம் என்று எப்படி கூற முடியும்? ஆக இது எல்லையற்ற ஞானமாகும், எல்லையற்ற தந்தை சுயம் கூறுகின்றார். இவர்கள் தங்களது சுய தர்மத்தை மறந்து எல்லைக்குட்பட்டதில் மாட்டியிருக்கின்றனர். இது தான் தர்ம நிந்தனை என்று கூறப்படுகிறது. ஏனெனில் இவையனைத்தும் பிரகிருத்தியின் (படைப்பு, இயற்கை) தர்மங்களாகும். ஆனால் முதலில் தேவைப்படுவது சுய தர்மமாகும். ஆக ஒவ்வொருவரின் சுய தர்மம் என்னவெனில் நான் ஆத்மா, சாந்த சொரூபமானவன். பிறகு தனது பிரகிருத்தியின் தர்மம் தேவதா தர்மமாகும். இவர்கள் 33 கோடி பாரதவாசி தேவதைகளாக இருக்கின்றனர். அதனால் தான் பரமாத்மா கூறுவது என்னவெனில் தேகத்தின் பல தர்மங்களை தியாகம் செய்து, சர்வ தர்மானி பரித்யஜ்ய இந்த எல்லைக்குட்பட்ட தர்மங்களில் இந்த அளவிற்கு இயக்கங்கள் உருவாகி விட்டன. ஆக இப்பொழுது இந்த எல்லைக்குட்பட்ட தர்மங்களிலிருந்து விடுபட்டு எல்லைக்கட்பால் செல்ல வேண்டும். அந்த எல்லையற்ற தந்தையாகிய சர்வசக்திவான் பரமாத்மாவிடம் தொடர்பு வைக்க வேண்டும். ஆகையால் சர்வசக்திவான், சிருஷ்டி கர்த்தா பரமாத்மாவே தவிர கிருஷ்ணர் அல்ல. ஆக கல்பத்திற்கு முன்பும் எந்த பக்கம் சாட்சாத் பரம்பிதா பரமாத்மா இருந்தாரோ அந்தப் பக்கம் வெற்றி கிடைத்தது. நல்லது.

வரதானம்: சாமர்த்தியசாலியாகிய தந்தையிடம் தன் சாமர்த்தியத்தை

வெளிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக உணரும் சக்தி மூலம் அனைத்து பாவங்களிலிருந்து முக்தி அடைவீர்களாக!

சில குழந்தைகள் சாமர்த்தியமான தந்தையிடமும் திறமையை காண்பிக்கின்றனர் - தனது காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக, தனக்கு நல்ல பெயர் உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக அந்த நேரத்தில் உணர்ந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் அந்த உணர்தலில் சக்தி இருக்காது, அதனால் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதும் கிடையாது. இது சரியல்ல என்று உணரவும் செய்கின்றனர், ஆனால் பெயர் கெட்டு விடக் கூடாது என்று யோசிக்கின்றனர். ஆகையால் தனது விவேகத்தை பலி கொடுத்து விடுகின்றனர். இதுவும் பாவக் கணக்கில் சேமிப்பாகி விடுகிறது. ஆகையால் தனது புத்திசாலிதனத்தை விட்டு உண்மையான உள்ளத்துடன் உணர்ந்து தன்னை மாற்றிக் கொண்டு பாவங்களிலிருந்து முக்தி ஆகுங்கள் (விடுதலை பெறுங்கள்).

சுலோகன்: வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டே பல விதமான பற்றுதல்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வது தான் ஜீவன்முக்தி நிலை என்பதாகும்.